

הכל ממירין

ומתרצין: איזו משום דאמירין: מאי דרבוי, הדין שיחידה בו התורה — רבוי, ומאי דלא רבוי — לא רבוי

ודנה הגمرا: זהא, מהיכא תיתין? מנין לך לומר סבראו זו, הרי אינה מן המדרות שהתורה נדרשת בהן? וחוזרת הקושיה: למה חזרה התורה וככתבה דין תמורה גופו במעשר?

ומתרצין: אמר רב הונא בריה דרב יהושע: משום רהוה דבר הבא לירון בדבר החדש — ואין לך בו אלא חידשו בלבד.⁽⁶²⁸⁾ לכן הוצרכה התורה לרבות בו גם "תמורה גופו"⁽⁶²⁹⁾.

שנינו בברייתא שרבי שמעון למד במעשר שرك דבר הבא בחובה — עושה תמורה, מבארת הגمرا מה הוא דבר הבא בחובה, ואת מה בא למעט.

אבל מדברי המסתורת הש"ס המצין לגمرا שביעות [כה ב] ממשע שמנפרש מסקנת הגمرا שהוא הכלל האחד עשרה. וכן כתוב שם הרמב"ן.

629. תמצית פירוש הראשון של רש"י [על פי הברכת הזבח]:

רבי למד מההיקש למעשר בהמה דין נסף, שرك "תמורה גופו" חלה על דבר שאינו ראוי, ולמעט תמורה שמו שאינה חלה על דבר שאינו ראוי. ועל לימוד זה מקשה הגمرا: למה לא תחול "תמורה שמו" על בעל מום, הרי "כל שכן" הוא, שהרי החמיר התורה במעשר בהמה שחלה תמורה שמו, דבר שאינו בשאר הקודשים, ואם כן תחול אפילו על בעל מום? ומתרצין: "מאי דרבוי — רבוי", וההתורה לא ריבתה במה

נאכל בקדושת מעשר, שלא ישחת באיטליז ולא ישקל בליטהרא⁽⁶²⁷⁾ כմבוואר לעיל [ה ב].

ויאלו תמורות שמו אינה חלה אלא על דבר הרاءו בלבד, ולא על בעל מום. שהרי שלמים היא, ודינה כשאר קודשים, שאינם קודושים קדושה גמורה כשהוקדשו בהיותם בעלי מום.

ועתה חזרת הגمرا לעיקר דברי רבוי, שהוואיל וחידשה התורה במעשר דין "תמורה שמו", והוא אמינו שאין בו דין "תמורה גופו" [אשר על כן הוצרכה התורה לחזור ולומר בו דין תמורה גופו]:

אמריו, וכי משום דברי רחמנא [התורה ריבתה] והחמירה בו דעתך ביה "תמורות שמו" — אנגרועי אינגרע, יהיה דין גרווען [כל] משאר קודשים, ולא יהיה בו דין "תמורה גופו"?!

תירוץו בארכיות.

627. כן כתב רש"י. וחקשה הגרי"ז: למה אינו מפרש כפשוטו, שקדושתה היא לגבי גיצה שעבודה? ועיין שם.

628. מלשון הגمرا ומפירוש רש"י את קושית הגمرا לא מבואר אם היא המדדה האחת עשרה של שלוש עשרה המדרות שבברייתא דברי י"ש מעאל "דבר שהיה בכל ויצא לירון בדבר החדש, אי אתה יכול להזכירו לכללו עד שיחזרנו הכתוב לכללו בפירוש". וכן לא נתבאר הטעם שרבי שמעון לא דרש לפיו מדקה זו, אלא לפי מדקה השמנית "כל דבר שהיה בכל ויצא מן הכלל למד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא".